

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Велико Търново, 08.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ
И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети октомври
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ЯНКО ЯНЕВ

Членове: ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА
ДИМИТРИНКА ГАЙНОВА

при участието на секретаря МИЛЕНА СТ. ГУШЕВА
като разгледа докладваното от ДИМИТРИНКА ГАЙНОВА Въззивно
търговско дело № 20214001000242 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 260028 от 16.03.2021г. по т.д. № 54/2020г. по описа на ОС-Плевен е отхвърлен предявеният от „Екоинд“ АД-с.Говежда, обл.Монтана, срещу Т. Д. ЯЦ. от гр.Кнежа, обл.Плевен, иск с правно основание чл.240 ал.2 от ТЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 50582,20 лв., представляваща вреди, причинени на ищцовото дружество от ответника Т.Я. в качеството му на член на Съвета на директорите на „Екоинд“ АД, като неоснователен. Осъден е „Екоинд“ АД-с.Говежда, обл.Монтана да заплати на Т.Я. от гр.Кнежа, обл.Плевен, направените от него деловодни разноски в производството в размер на 580 лв.

В законоустановения срок е депозирана въззивна жалба от „Екоинд“ АД-с.Говежда, чрез пълномощника адв.М.К., срещу решението на ОС-Плевен. Счита решението за неправилно и незаконосъобразно по изложени за това доводи. Счита, че решението е немотивирано, тъй като не са обсъдени в

тяхната съвкупност твърденията на страните и доказателствата по делото. Счита за погрешни изводите на ОС-Плевен, че извършената на 12.08.2019г. инвентаризация от Т.Я. с участие на служители на „Инертстрой-Калето“ АД не представлява проява на виновно поведение от страна на ответника. Дори да се приемело това, то съставеният инвентаризационен опис от 12.08.2019г. не доказвал никакви релевантни факти за наличието или липсата на материални запаси, а самото извършване на тази инвентаризация била по нареждане на трети лица, не на ответника, което се установявало от показанията на св.М. Т. и Н. К.. Ответникът не упражнявал никакви свои права при извършване на тази инвентаризация, а съставянето на инвентаризационния опис било с цел да бъде използван в последващите производства, като той и „Инертстрой-Калето“ АД са използвали едни и същи едностранно съставени от тях документи, за да „защитават“ правата си пред съда, т.е. ответникът е злоупотребил с правата си, с което е нарушил общото задължение по чл.237 ал.2 от ТЗ за изпълнение на функциите на член на съвета с грижата на добър търговец в интерес на дружеството и на всички акционери. Счита, че извършената инвентаризация и съставеният инвентаризационен опис от 12.08.2019г., след като не служат за защита правата на ответника, то с тях се преследва друга цел-предоставяне на контрола над „Екоинд“ АД на акционерите в „Инертстрой-Калето“ АД-Т. Й. и Ц. П., което се доказвало от последващите действия на Я.-неоснователното обезпечаване на бъдещите му искиове чрез отстраняване на В. Д. от длъжност изпълнителен директор и член на Съвета на директорите, искане за включване на допълнителни въпроси на насроченото на 18.11.2019г. ОСА, чрез които да бъдат сменени членовете на СД. Тези му действия, уж правомерни, били във вреда на ищеца и всички акционери, което ги превръщало в неправомерни. Неправилно ОС-Плевен е разгледал всяко едно от действията на Я. поотделно, а не в тяхната съвкупност и последователност. Счита, че не следва да бъдат ценени показанията на св.Е. К., Н. К. и М. Т., тъй като са заинтересовани. Счита за необоснован извода на първоинстанционния съд, че ответникът не е свързано лице с „Инертстрой-Калето“ АД и неговите акционери Т. Й. и Ц. П., тъй като от доказателствата по делото се установявало обратното-Я. и Т. Й. били съдружници в „Екоток-КМ“ ООД, Т. Й. бил упълномощен от Я. да го представлява на ОСА, Я. бил предложил Т. Й. и Ц. П. да бъдат избрани за членове на СД на ищцовото дружество.

Първоинстанционният съд допуснал съществено процесуално нарушение, като постановил решението си преди изтичане на предоставения на страните срок за писмени защиты. Счита иска за основателен и доказан предвид наличието на всички елементи от състава на чл.240 ал.2 ТЗ, а именно: 1.установено противоправно поведение на ответника-извършена инвентаризация от ответника заедно с трети за ищцовото дружество лица, без заповед на изп.директор или на СД; последващи действия на ответника, изразяващи се във водене на съдебни дела заедно с „Инертстрой-Калето“ АД срещу В. Д. и „Екоинд“ АД, с позоваване на едностранно съставения от тях документ-инвентаризационен опис от 12.08.2019г. и неподписана обратна ведомост от 01.01.2019г. до 31.07.2019г., което представлява злоупотреба с право, а целта е придобиване на бизнеса на ищцовото дружество от Т. Й. и Ц. П.-акционери в „Инертстрой-Калето“ АД, установена свързаност на Т.Я. с тези две лица и това дружество; 2.вреда, изразяваща се в заплатени допълнителни разходи за охрана на имуществото на ищцовото дружество, лихви и неустойки по договор за кредитен ангажимент № 7/ 08.11.2016г., сключен с Общинска банка АД, произтичащи от факта, че ищцовото дружество не се е нуждало от охрана до м.август 2019г. и такава е ангажирана едва след извършената инвентаризация, а договорите за охрана и консултантските услуги и превантивните действия във връзка с безопасността на имуществото на ищеца били симулативни; 3. Наличие на причинно-следствена връзка между противоправното поведение на ответника и настъпването на вредите-извършването на инвентаризационния опис заедно с трети на дружеството лица изисквало превантивни действия като сключване на договор за охрана; тъй като всички предприети от ответника действия показвали намерението му да съдейства на трети за ищцовото дружество лица, за да се възпрепятства дейността му или да се сменят органите му на управление, то единствената възможност на ищеца да се противопоставят на тези действия на ответника, е назначаването на охрана на имуществото на „Екоинд“ АД, която вреда за ищеца е предвидима от ответника и е в причинно-следствена връзка с неговите действия; претендираните наказателни лихви и неустойки по договора за кредитен ангажимент с Общинска банка били начислени в периода от 20.11.2019г. до 26.02.2020г.- след запорирането на банковите сметки на ищеца от страна на „Инертстрой-Калето“ АД, като ответникът е допринесъл за налагането на запора, както със

съставянето на инвентаризационния опис, така и с получаване на уведомление от името на „Екоинд“ АД, с което заемът е обявен за предсрочно изискуем, като единственият мотив за разваляне на договора за заем бил, че от съставения инвентаризационен опис се установявали липси в огромни размери и изп.директор на „Екоинд“ АД е отстранен от длъжност-все действия, извършени целенасочено от ответника. Моли въззивният съд да отмени изцяло решението и да постанови друго, с което да уважи изцяло предявения иск. Претендира разноски за двете инстанции.

В законоустановения срок е подаден отговор на въззивната жалба ответника по жалба Т.Я. чрез пълномощника адв.И.Б.. Оспорва жалбата като неоснователна по изложени за това подробни доводи и моли въззивният съд да я остави без уважение и да потвърди атакуваното решение като правилно и законосъобразно.Претендира разноски, направени пред въззивната инстанция.

Великотърновският апелативен съд, в качеството си на въззивна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата оплаквания, отговора на ответника по жалба и като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното :

След извършена служебна проверка по реда на чл. 269 пр. 1 от ГПК въззивният съд счита, че обжалваното решение е валидно изцяло и е допустимо.

По същество обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

Фактическата обстановка по делото е правилно и всестранно изяснена от първоинстанционния съд, като същият е съобразил всички събрани по делото доказателства и е достигнал до правилни изводи относно това какви факти се установяват с тях. По тези причини настоящата инстанция възприема изцяло така изяснената фактическа обстановка по делото и не намира за нужно да я възпроизвежда.

Предявен е иск с правно основание чл.240 ал.2 ТЗ.

Правните изводи на първоинстанционния съд, формирани въз основа на установената от този съд фактическа обстановка, са правилни. Въззивната инстанция с оглед разпоредбата на чл. 272 от ГПК възприема изцяло мотивите на първоинстанционния съд, които са изчерпателни и са изцяло в съответствие със закона и константната съдебна практика. На основание

горепосочения текст въззивният съд препраща към мотивите на първоинстанционния съд относно неоснователността и недоказаността на предявения иск.

По направените оплаквания от страна на жалбоподателя, съдът намира същите за неоснователни.

Оплакването, че решението е немотивирано, тъй като не са обсъдени в тяхната съвкупност твърденията на страните и доказателствата по делото, е неоснователно. Първоинстанционният съд е обсъдил всички твърдения и възражения на страните, както и доказателствата по делото, в тяхната съвкупност, като при това е направил правилни изводи относно това какви факти се установяват с тях, и въз основа на това-правилни правни изводи относно неоснователността и недоказаността на ищцовата претенция.

Оплакването, че са погрешни изводите на ОС-Плевен, че извършената на 12.08.2019г. инвентаризация от Т.Я. с участие на служители на „Инертстрой-Калето“ АД не представлява проява на виновно поведение от страна на ответника, а дори да се приемело това, то съставеният инвентаризационен опис от 12.08.2019г. не доказвал никакви релевантни факти за наличието или липсата на материални запаси, а самото извършване на тази инвентаризация била по нареждане на трети лица, не на ответника /което се установявало от показанията на св. М. Т. и Н. К./, е неоснователно. Съгласно чл.240 ал.2 от ТЗ членовете на съветите на акционерното дружество (надзорен съвет, управителен съвет и съвет на директорите) отговарят солидарно за вредите, които са причинили виновно на дружеството. За да се ангажира отговорността по чл.240 ал.2 от ТЗ е необходимо да е налице виновно противоправно поведение /действие или бездействие/ на член на управителния орган, вреда за дружеството и пряка причинна връзка между това поведение и настъпилата вреда. Противоправното поведение може да се изразява в нарушение на конкретни задължения, които възникват от сключения договор за възлагане на управление, от устава на дружеството или от закона, както и в нарушаване на общото задължение по чл.237 ал.2 от ТЗ за изпълнение на функциите на член на съвета с грижата на добър търговец в интерес на дружеството и на всички акционери. В настоящия случай ищцовото дружество като акционерно такова с едностепенна система на управление, е с Изпълнителен директор В. Д. и Председател на Съвета на

директорите-ответникът Т.Я. /СД на ищцовото дружество се състои от трима членове/. Като такъв и съобразно нормата на чл.237 ал.1 от ТЗ, съгласно която членовете на съветите имат еднакви права и задължения, независимо от вътрешното разпределение на функциите между тях и предоставянето на право на управление и представителство на някои от тях, предвид и нормата на чл.244 ал.1 от ТЗ, съгласно която дружеството се управлява и представлява от Съвета на директорите, ответникът има не само правото, но и задължението, да следи за дейността на дружеството, в чието управление участва като член на СД. Извършването на инвентаризация е част от тази дейност, тъй като представлява „процес на подготовка и фактическа проверка чрез различни способи на натуралните и стойностните параметри на активите и пасивите на предприятието към точно определена дата, съпоставяне на получените резултати със счетоводните данни и установяване на евентуални разлики“-§ 1 т.5 от Закона за счетоводството . В този смисъл, извършването на инвентаризация /макар и частична в случая/ не представлява противоправно и виновно действие на ответника в качеството му на Председател на СД на ищцовото дружество, както правилно е приел ОС-Плевен. Фактът, че инвентаризацията е извършена и с участието на служители на друго дружество-„Инертстрой Калето“ АД /Ц. П.-Председател на СД, М. Т.-гл.счетоводител и Н. К.-юрисконсулт/, предвид и липсата на законова забрана за това, не води до извода за противоправност на действията на ответника. От доказателствата по делото се установява, че това друго дружество има интерес от установяване финансовото състояние на ищцовото дружество, тъй като освен, че е солидарен длъжник със същото по договор за кредитен ангажимент от 08.11.2016г. към Общинска банка АД /видно от решение от 06.07.2020г. по дело № 215/ 2019г. по описа на ОС-Монтана, л. 167/, е и негов кредитор по договор за заем от 19.12.2016г. /видно от приложеното на л.152 уведомление/, поради което е несъстоятелно становището на жалбоподателя, че ответникът не упражнявал никакви свои права при извършване на тази инвентаризация, а съставянето на инвентаризационния опис било с цел да бъде използван в последващите съдебни производства, и че извършената инвентаризация и съставеният инвентаризационен опис от 12.08.2019г. не служат за защита правата на ответника, а с тях се преследва друга цел-предоставяне на контрола над „Екоинд“ АД на акционерите в „Инертстрой-Калето“ АД-Т. Й. и Ц. П.-все твърдяни умишлени действия на ответника, с

които е нарушил общото задължение по чл.237 ал.2 от ТЗ за изпълнение на функциите на член на съвета с грижата на добър търговец в интерес на дружеството и на всички акционери. Настоящата инстанция счита, че на първо място, от събраните по делото доказателства не се налагат подобни изводи, а на второ място-не се установява наличието на твърдяните за произлезли за ищцовото дружество вреди, и то именно в резултат на това действие на ответника, по следните съображения:

Ищецът основава претенцията си за вреди на твърдението, че ответникът е участвал в съставянето на инвентаризационния опис от 12.08.2019г., който опис не отразявал действителното имуществено състояние на ищцовото дружество и представлявал документ с невярно съдържание, и който документ заедно със съставената оборотна ведомост от 31.07.2019г., бил използван за завеждане на съдебни производства от Я. срещу В. Д., като тъй като освен това, на тази дата /12.08.2019г./ Т. Й., изп.директор на „Инертстрой Калето“ АД отправил закани към В. Д. като акционер и изп.директор на „Екоинд“ АД, че ще съсипе дружеството и ще вземе бизнеса му, защото от документите се установявали липси в огромни размери /впрочем такива липси не са вписани да са установени в приложения инвентаризационен опис, нито е съставен протокол след инвентаризацията за наличие на липси/. В резултат на всички тези действия на ответника и посоченото трето лице, се твърди, че за изп.директор на ищцовото дружество- В. Д. възникнало основателно съмнение, че ответникът и Т. Й. ще предприемат действия, за да блокират дейността на ищцовото дружество и да изпълнят заканите си за придобиване на бизнеса му, поради което и съмнение е сключен договорът за охрана с „Делта гард“ ООД от 20.08.2019г., а впоследствие и този за консултантски услуги и превантивни действия от 02.09.2019г. На първо място, ищецът не е ангажирал доказателства относно твърденията си, че инвентаризационният опис от 12.08.2019г. не отразява действителното имуществено състояние на ищцовото дружество, като следва да се има предвид и че е извършена частична /само в един от обектите на дружеството/, а не пълна инвентаризация. Не е установено по надлежния ред, че този документ представлява такъв с невярно съдържание. Документът е представен и приет като доказателство и в производството по т.д.№ 156/ 2019г. по описа на Врачански окръжен съд, образувано по искова молба на Т.Я. срещу В. Д., с която е предявен иск с правно основание чл.240а вр.чл.240

б от ТЗ, но не е откривано производство по оспорване истинността му /поради което и с оглед на този факт настоящата инстанция остави без уважение искането за спиране на настоящото производство на осн.чл.229 ал.1 т.4 ГПК/. Не се установява ответникът да е извършил такива действия /още по-малко закани, каквито твърдения за него и няма/, с които да е породил основателен страх у представляващия ищцовото дружество В. Д. за разпиляване на имуществото на дружеството, които да са наложили сключването на двата договора с „Делта гард“ ООД, по които са извършвани плащания за осъществяването на дейност по охрана, консултантски услуги и превантивни действия, които плащания се претендират като вреди за дружеството.Самото съставяне на инвентаризационния опис от 12.08.2019г. не представлява такова действие, още повече, че твърденията на ищеца за причината да сключи двата договора включват и извършени действия от друго лице-Т. Й. и отправените от него закани, за които обаче липсват ангажирани от ищеца доказателства, а и установяването на които е ирелевантно за предмета на настоящото дело. Освен това, твърденията са, че договорите с „Делта гард“ ООД са сключени с оглед породени основателни съмнения, че ответникът и Т. Й. ще предприемат действия, за да блокират дейността на дружеството и да изпълнят заканите за придобиване на бизнеса му, т.е. мотивацията за сключването им не съдържа притеснения на изп.директор за разпиляване на имуществото на дружеството, а относно участието на неговата личност в дейността на дружеството. Твърденията са и че договорите са сключени и предвид използването на посочения документ с невярно съдържание-инвентаризационен опис от 12.08.2019г. от Я. в съдебни производства /ч.т.д. № 222/ 2019г. по описа на ОС-Плевен/ с цел отстраняването му от длъжност и блокиране дейността на ищеца-по това дело е издадена обезпечителна заповед, въз основа определение от 25.09.2019г., с която В. Д. бил временно отстранен като изп.директор и член на СД. Очевидно е, че както определението на ОС-Плевен по ч.т.д. № 222/ 2019г., с което е допуснато обезпечение на бъдещи икове на Т.Я. срещу В. Д. с правно основание чл.240а от ТЗ, чл.240б от ТЗ вр.чл.45 от ЗЗД, така и молбата за образуването на делото и налагане на обезпечителна мярка „временно отстраняване на В. Д. от длъжността изп.директор и член на СД на „Екоинд“ АД-депозирана на 29.08.2019г. пред ОС-Враца /първоначално делото е било образувано пред ОС-Враца, прекратено и изпратено по подсъдност на ОС-Плевен/, са

последващи като дати сключването на първия договор за охрана-20.08.2019г., което съобразно логическите правила изключва същите да са причина за сключване на договорите. Следва да се отбележи и че вторият договор не е за охрана, а за консултантски услуги и превантивни действия /без да е описано какво точно включват тези действия/, т.е. очевидно е, че с него не се цели осуетяване разпиляването на имуществото, тъй като не е за охрана, а за консултации и неопределени като вид „превантивни дейности“. Твърденията са /в допълнителната искова молба/ и че противоправните действия на ответника се изразяват в завеждане на обезпечително производство срещу изп.директор на ищцовото дружество-В. Д., за да бъде отстранен от длъжност, като при това е използван този документ-инвентаризационен опис от 12.08.2019г. Завеждането на съдебно производство само по себе си не представлява противоправно действие, още повече, че в случая се касае за иск не срещу дружеството, а срещу изп.му директор, което по никакъв начин няма връзка, още по-малко причинно-следствена и то пряка такава с твърденията за настъпили вреди-сключването на двата договора с „Делта гард“ ООД.

Относно другите твърдяни за настъпили вреди вследствие на тези действия на ответника /съставянето на инвентаризационен опис и завеждането на обезпечително производство/, в резултат на което В. Д. е бил временно отстранен от длъжността изп.директор на ищцовото дружество, след което „Инертстрой Калето“ АД е връчило на Т.Я. в качеството му на председател на СД на ищцовото дружество уведомление за предсрочно прекратяване на договора за заем от 19.12.2016 г. между двете дружества, въз основа на което пък уведомление, на съставения инвентаризационен опис от 12.08.2019г. и оборотната ведомост от 31.07.2019г., „Инертстрой Калето“ АД завело иск срещу „Екоинд“ АД по чл.240 ал.1 вр.чл.79 ал.1 ЗЗД /образувано е по него дело № 215/ 2019г. по описа на ОС-Монтана/, а също и депозирало искане за налагане на обезпечение-запор на банковите сметки на „Екоинд“ АД, което е уважено с определението на ОС-Враца от 31.10.2019г. по ч.гр.д. № 640/ 2019г.: и тези твърдяни за настъпили вреди-начисляването на наказателни лихви и неустойки по договора за кредитен ангажимент от 08.11.2016г., не се установява да са в резултат /в пряка причинна връзка/ на описаните действия на ответника Т.Я.. Видно от приложеното у-ние от 04.03.2020г. на Общинска банка АД, лихвите за просрочие върху просрочена

главница и неустойките са започнали да се начисляват от 20.11.2019г., като до 26.02.2020г. са в размер на 2582,20 лв. На първо място, не е налице твърдяната причинна връзка /която следва да е пряка такава/ между посоченото по-горе действие на ответника-завеждането на иск срещу В. Д., депозирането на молба за обезпечение на този иск /които действия не са и противоправни/, и твърдяната вреда-заплатените от ищцовото дружество наказателни лихви и неустойки. Начисляването на същите е в резултат на необслужване редовно на кредита към Общинска банка АД, като това необслужване се твърди да е резултат на запорирането на сметките на ищцовото дружество, обаче по искане на съвсем друг правен субект-„Инертстрой Калето“ АД. Твърденията, че това запориране е извършено в резултат на действията на ответника, описани по-горе, изключва пряката причинна връзка между посочените действия на ответника и необслужването на кредита, тъй като е опосредено от действията на друг правен субект, поискал налагането на запора /в каквато насока са твърденията/. Фактът, че Я. в качеството си на Председател на СД е подписал получаване на уведомлението за предсрочна изискуемост на договора за заем, отправено от „Инертстрой Калето“ АД до „Екоинд“ АД, не води до извода за противоправност на действията му, тъй като същият в това си качество има задълженията да приеме подобно уведомление, като дори да откаже приемането му, това няма да рефлектира върху редовността на връчването му. Решение на това трето лице-„Инертстрой Калето“ е дали да завежда исково и обезпечително производство срещу ищцовото дружество, независимо от действията на ответника по воденото от него обезпечително и исково производство срещу В. Д.. Освен това, от заключението на вещото лице, изготвило СИЕ, се установява, че за този период от време, след наложения заповор върху банковите сметки на ищцовото дружество, са извършвани плащания от името и за сметка на „Екоинд“ АД по договорите с „Делта гард“ ООД-от физическите лица Стела Цветкова, Анна Данкова и Елши Сълкова, и от „Алда-Стъкларско студио“ ЕООД. Вещото лице, изготвило допълнителното заключение, посочва, че за периода 31.08.2019г.-31.03.2020г. е имало касови наличности в „Екоинд“ АД, като задълженията на дружеството към доставчици, персонал, публични задължения са били в по-големи размери от касовите наличности /само към 30.11.2019г. касовата наличност е била по-голяма от размера на задълженията/. Експертът излага,

че въпрос на управленско решение е кои задължения да бъдат покрити с приоритет и преценка на ръководството е кои ще са контрагентите, към които да бъдат насочвани суми за погасяване на задължения, след като са налице касови наличности, но същите не са достатъчни за покриване на всички задължения. Предвид на това не може да се приеме, че необслужването на кредита към Общинска банка, при което са начислени наказателни лихви и неустойки в претендирания размер е в пряка причинна връзка с действията на ответника, след като в този период /след налагане на запора/ ищцовото дружество е изпълнявало задълженията си към други контрагенти /вкл. „Делта гард“ ООД/, за което е вземано решение от представляващия дружеството /а не от ответника/, но не и към Общинска банка.

От гореизложеното се налага извода, че не са налице елементите от фактическия състав на нормата на чл.240 ал.2 от ТЗ, поради което не следва да бъде ангажирана отговорността на ответника по този текст от закона, и предвид на това предявеният иск се явява неоснователен и недоказан.

Оплакването, че неправилно ОС-Плевен е разгледал всяко едно от действията на Я. поотделно, а не в тяхната съвкупност и последователност, е неоснователно. Съдът е разгледал и преценил в тяхната взаимовръзка всички действия на ответника, за които се твърди от ищеца, че в резултат на тях са настъпили претендираните вреди.

Становището, че не следва да бъдат ценени показанията на св.Е. К., Н. К. и М. Т., тъй като са заинтересовани, е неоснователно. Липсват данни по делото, които да са основание да се считат тези свидетели за заинтересовани и и предвид на това съдът да не кредитира показанията им.

Оплакването, че е необоснован изводът на първоинстанционния съд, че ответникът не е свързано лице с „Инертстрой-Калето“ АД и неговите акционери Т. Й. и Ц. П., тъй като от доказателствата по делото се установявало обратното-Я. и Т. Й. били съдружници в „Екоток-КМ“ ООД, Т. Й. бил упълномощен от Я. да го представлява на ОСА, Я. бил предложил Т. Й. и Ц. П. да бъдат избрани за членове на СД на ищцовото дружество, е неоснователно. Не са налице доказателства, установяващи наличието на която и да е от хипотезите по §1 от ДР на ТЗ.

Оплакването, че първоинстанционният съд допуснал съществено процесуално нарушение, като постановил решението си преди изтичане на

предоставения на страните срок за писмени защиты, е несъстоятелно-посоченото не представлява съществено процесуално нарушение. Страната е изложила в хода на производството всички свои твърдения, становища и доказателства за тях, имала е възможност при приключване на делото съобразно чл.149 ал.2 ГПК да участва в устните състезания. Съдът изготвя и основава решението си не въз основа на писмените защиты на страните, а върху приетите от него за установени обстоятелства по делото и върху закона-чл.235 ал.2 ГПК.

Становището на жалбоподателя, че искът е основателен и доказан предвид наличието на всички елементи от състава на чл.240 ал.2 ТЗ /подробно посочени от него в жалбата и описани по-горе/, е несъстоятелно предвид вече изложеното за липсата на елементите от фактическия състав на посочената разпоредба.

Тъй като не са налице твърдяните от жалбоподателя нарушение на съдопроизводствените правила и на материалния закон и обжалваното решение не страда от посочените в жалбата пороци, същото следва да бъде потвърдено от въззивния съд.

Ответникът по жалба е претендирал разноски за въззивното производство, но тъй като липсват данни такива да са направени, то не се присъждат.

Водим от горното, Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260028 от 16.03.2021г. по т.д. № 54/2020г. по описа на Окръжен съд-Плевен.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____